

V P G

A Veres Pálné Gimnázium diáklapja

2005. ősz

BEKÖSZÖNTŐ

Szeretettel köszöntjük kedves olvasóinkat!

Harmadik éve írhatjuk már ezt minden őszi szám elejére, hála elsősorban az Iskolánkért Alapítványnak, de az AULA iránti szeretetnek és a cikkíróknak is. Köszönjük az eddigi támogatást és a sok segítséget, s olvasóink részéről ezen túl is várjuk az ötleteket, cikkeket, kritikákat.

A múlt példáin okulva ezúttal nem ígérjük meg, hogy lesz állandó idegen nyelvű rovat (tavaly ugyanis megígértük, de senki sem hozott angol–német–francia stb. cikkeket, úgyhogy nem lett belőle semmi), viszont törekedni fogunk rá, hogy legyen. Kérjük olvasóinkat is, hogy segítsenek ennek a kivitelezésében.

Reméljük, hogy a következő számtól már sikerül megvalósítani, hogy számonként két interjú jelenjen meg, ez a rovatkészítők teherbírásán múlik. (Ide is kellene a segítség!)

A DÖK rovata gazdát cserélt, hiszen Csontos Orsi sajnós lemondott a DÖK-elnökségről, s a „kormányrudat” Tiba Marci vette át, akit egyébként szeretettel köszöntünk, Orsinak pedig köszönjük eddigi munkáját.

Hagyományos rovatainkat folytatjuk, az újságot igyekszünk egyre csak javítani, s a jövő érdekében meg kell szerveznünk az utánpótlást is, jövő ilyenkorra ugyanis nagy részünk már leérettségizik (remélhetőleg), és megcsappan a szerkesztőség tagsága. **Kérünk tehát minden jó szándékú és elszánt diákot, hogy ha van hozzá kedve, szálljon be a közös munkába, legyen a szerkesztőbizottság tagja, hogy a folytonosságot biztosíthassuk.**

Végezetül ismét köszönjük az eddigi szeretetet és figyelmet, igyekszünk meghálálni és megszolgálni.

Jó lapozgatást és sikeres tanévet kívánunk mindenkinek!

A Szerkesztőbizottság

Fotó: Rumi Zoltán 9. B

A 2005–2006. TANÉV RENDJE A VERES PÁLNÉ GIMNÁZIUMBAN

2005. szeptember 1. (csütörtök) a szorgalmi idő első napja

2006. június 15. (csütörtök) a szorgalmi idő utolsó tanítási napja

2006. május 5. (péntek) a 12. évfolyam utolsó tanítási napja

Őszi szünet:

2006. október 31-től november 4-ig tartott, a szünet előtti utolsó tanítási nap október 28. (péntek), a szünet utáni első tanítási nap november 7. (hétfő) volt.

Karácsonyi szünet:

2005. december 22-től 2006. január 2-ig tart, a szünet előtti utolsó tanítási nap december 21. (szerda), a szünet utáni első tanítási nap 2006. január 3. (kedd).

Félév:

2006. január 20-ig tart a szorgalmi időszak első féléve.

2006. január 27. a tanulók, illetve a kiskorú tanulók szüleinek értesítése az első félévben elért tanulmányi eredményekről.

Húsvéti szünet:

2006. április 13-tól április 18-ig tart, a szünet előtti utolsó tanítási nap április 12. (szerda), a szünet utáni első tanítási nap április 19. (szerda).

Szülői értekezletek:

2005. szeptember 7-én a belépő évfolyamok: 7. A-B, 9. C-D

2005. október 5-én a többi osztály

2005. október 5-én a Szülői Szervezet választmányi ülése

A 2. félévben:

2006. január 25-én a 12. évfolyamnak

2006. február 15-én a 7-11. évfolyamnak

Szülői fogadóórák:

2005. november 9. reál

2005. november 16. humán

A 2. félévben

2006. április 19. humán

2006. április 26. reál

VPG napok:

2005. december 12-től december 16-ig.

2005. december 16. a DÖK kérésére tanításmentes munkanap

2005. december 21. (szerda) szünet előtti utolsó tanítási nap

Igazgatói szünet:

2006. február 6-tól február 10-ig

Helyette munkanap: 2006. január 14. (szombat)

szalagavató

2006. május 6. (szombat)

ballagás

2006. május 8-9-10. napja közül az egyik, külön órarend szerint

Érettségi szünet:

2006. május 8-tól 10-ig

Kirándulások:

2005. szeptember 8-tól 10-ig, illetve szeptember 12-14-ig a 12. évfolyam részére

2006. május 11-12. a 7.-11. évfolyam részére

Erdei iskola:

2005. szeptember 12-től 16-ig a 7. évfolyam részére

... megméretik az embernek fia,
S ki mint vetett, azonképpen arat,
Mert elfut a víz, és csak a kő marad,
De a kő marad!
/Czegei Wass Albert gróf/

Kedves Olvasóink!

A moldvai csángó magyar iskola javára rendezett gyűjtésünk eddigi eredménye csaknem 30 ezer forint. Az összeget eljuttattuk rendeltetési helyére, a téglajegyeket kiosztottuk az adakozók közt, akiknek ezúton is köszönjük nagylelkűségét és szeretetét, egyúttal pedig kérünk mindenkit, hogy példájukat követve működjenek közre abban a nagyszabású értékmentésben, amelyet Bőjte atya és lelkes csapata végez Erdélyben és Moldvában, s amelynek szerény segítsége az idén is folytatódó iskolai gyűjtésünk.

A REKECSINI CSÁNGÓ MAGYAR ISKOLAKÖZPONT CÉLJAIRA ADAKOZOTT

Babics Anna tanárnő,
Gózon Attiláné tanárnő,
Gráber Jánosné tanárnő,
Keszthelyné Mányi Ildikó tanárnő,
Longauer Márk (XI./A),
Mikolai Katalin,
Szabó István tanár úr,
Szentirmai Rita (IX./A),
Tóth Dániel (IX./ A),
Zalán Péterné tanárnő.

Nagylelkűségüket hálásan köszönjük az erdélyi és moldvai magyar diákok nevében is.

Fotó: Rumi Zoltán 9. B

A VERES PÁLNÉ GIMNÁZIUM ARANYKÖNYVES ADATAI 2004–2005

Sport

Lövészet

Légpisztolyos középiskolás budapesti bajnokság: VPG lánycsapat 3. hely

Wagensommer Kati, Székács Anna, Almássy Mariann.

Légpisztolyos középiskolás országos bajnokság VPG lánycsapat 3. hely

Wagensommer Kati, Székács Anna, Almássy Mariann.

Légpuskás lövészet Bp. bajnokság: Veres Ádám 4. hely

Légpuskás lövészet Országos Bajnokság: Veres Ádám 3. hely

Kötélmászó bajnokság

Budapesti középiskolás kötélmászó bajnokság VPG lánycsapat 1. hely

Országos középiskolás kötélmászó bajnokság: VPG lánycsapat 1. hely

Labdarúgás

Középiskolás budapesti bajnokság „zárt” fiúk 3. hely

Középiskolás budapesti bajnokság „nyílt” fiúk 4. hely

Nagypályás középiskolás „zárt” fiú Budapest bajnokság 3. hely

Nagypályás középiskolás „zárt” fiú Budapest bajnokság 4. hely

Kosárlabda

Kerületi lány kosárlabda gólyabajnokság: VPG lánycsapat 1. hely

Torna

budapesti középiskolás bajnokság: lánycsapat 3. hely

Szőke Erika, Pál Alexandra, Tompos Zsófia, Koch Zita, Szén Nikolett

„Jó tanuló, jó sportoló” kitüntetés

Budapesti díj: Harangozó Szilveszter 10. D, Borsányi Petra 10. B

Kerületi díj: Oláh Petra 8. A, Kulcsár Johanna 7. B

Úszás

Kerületi csapatverseny

Leány hátúszó csapat 1. hely

Felföldi Andrea, Haraszty Zsuzsanna, Nagy Kinga, Almássy Mariann

fiú gyorsúszó csapat 1. hely

Drajkó Balázs, Litavec Kristóf, Huszár Tibor, Drajkó Zsombor

leány gyorsúszó csapat 1. hely

Felföldi Andrea, Haraszty Zsuzsanna, Székács Anna

Kerületi függeszkedő bajnokság

Fiú egyéni 1. hely: Balázs János

Fiú egyéni 3. hely: Malek Gábor

Leány egyéni 2. hely: Szilveszter Betti

Leány egyéni 3. hely: Jarmalov Erna

Fiúcsapat: 1 hely

Leánycsapat: 1 hely

Felkészítő tanárok

Pálinkás Józsefné, Páváné Tóth Katalin, Gloviczky Tamás, Homó Zoltán

Tantárgyi eredmények

Magyar irodalom

Szép Magyar Beszéd verseny kerületi általános iskolai korosztály:

Bozsoki Petra 7. B a regionális döntőbe jutott, tanára: Széky Péterné

Édesanyanyelvünk Nyelvhasználati Verseny országos döntő:

aranyplakett: Németh Tünde 12. C, tanára: Korda Eszter

Aula 2005/3.

Édes Anyanyelvünk Nyelvhasználati Verseny országos döntőjébe jutott és dicséretet kapott: Kerekes Zsófia 12. B, tanára: Széky Péterné.

József Attila Szavalóverseny országos döntőjébe jutott: Németh Tünde 12. C, tanárai: Korda Eszter és Hermányi Gabriella.

A Talentum Országos Középiskolai esszéversenyen dicséretet kapott: Latorre Krisztina 11. B, tanára: Schneider Béla.

Belváros-Lipótváros Lengyel Kisebbségi Önkormányzat pályázata: magyar-lengyel kapcsolatok a II. világháborúban – Korzenszky Anna 12. C 2. helyezés
lengyel emlékek Budapesten – Korzenszky Tamás 10. C 2. helyezés.

Történelem

OKTV történelem: Arató György 11. B 1. helyezés, tanára: Szabó István.

Arató Anna 11. A, tanára Jászainé Fekete Judit, Arató György 11. B és Barcs Tamás 11. B, tanáruk: Szabó István, a Hős Rákóczi Népe Verseny budapesti döntőjén 1. hely.

Arató Anna 11. A, tanára Jászainé Fekete Judit, Arató György 11. B és Barcs Tamás 11. B, tanáruk Szabó István, a Magyar Honismereti Szövetség Rákóczi Verseny regionális csapatdöntőjén 3. hely.

II. világháborús vetélkedő országos forduló csapatversenyben a 11. A 2. hely
Zolna Levente, Kelecsényi Kristóf, Gábor Attila, tanáruk: Jászainé Fekete Judit.

Hadak Útján Országos Középiskolai Hadtörténeti Vetélkedő Gábor Attila 11. A 2. hely, tanára: Jászainé Fekete Judit.

Magyar UNESCO Bizottság Világörökség pályázata „IV. Aggteleki” fordulója: a VPG 9. A csapata oklevelet kapott a színvonalas teljesítményért.

A 2004. évi Belváros-Lipótvárosi Lipót Napok alkalmából rendezett „Helytörténeti Vetélkedőn” a VPG „MANGÓ” csapata 2. helyezést ért el.
Hantos Gergely 8. B, Varga Vivien Nóra 8. B, Kauszer Dávid 8. B, Rumi Zoltán 8. B, Mayer Petra 8. B, Radics Gergely 8. A, tanáruk: Babics Anna; 1 hetes erdélyi utazást nyertek.

Angol

Általános iskolai kerületi írásbeli verseny 7. osztály
Nyirkos Péter 7. B 1. hely,
Horváth Renáta 7. B 2. hely,
Óry Barnabás 7. B 3. hely,
tanáruk: Huszár Katalin.

Általános iskolai kerületi írásbeli verseny 8. osztály
Matheser Dániel 8. B 1. hely,
Berecz Viktor 8. B 2. hely,
Varga Vivien 8. B 3. hely,
tanáruk: Dr. Baloghné Szamos Andrea.

Általános iskolai kerületi szóbeli verseny 8. osztály
Hantos Gergely 8. B 1. hely,
Szabadkay Péter 8. B 3. hely,
tanáruk: Dr. Baloghné Szamos Andrea.

Általános iskolai kerületi szóbeli verseny 7. osztály
Nyirkos Péter 7. B 1. hely,
Horváth Renáta 7. B 1. hely,
Bozsoki Petra 7. B 2. hely,
tanáruk: Huszár Katalin.

Solymári Angol Nyelvű Drámafesztivál
9. B osztály 9. hely, felkészítő tanár: Oláhné Füst Julianna.

Könyves Kálmán Gimnázium által meghirdetett Jobbágy Károly Angol Drámaverseny
10. B osztály 1. helyezés.

Legjobb női szereplő díj: Tyson Vanessa 10. B, felkészítő tanár: Oláhné Füst Julianna.

„TOTOK” Oktatásszervező Bt. országos angol levelező tanulmányi verseny 8. osztályos kategória.

Volosinovszky Linda és Leczki Brigitta teljesítménye: 97,9%.

Német

OÁTV Sárközi Zita 8. osztályos tanuló bejutott a budapesti fordulóba, tanára: Babics Anna.

Francia

Arató Anna 11. A OKTV francia 8. helyezés, tanára: Korompay Bálint.

Haraszty Zsuzsanna 12. A OKTV francia 21. helyezés, tanára: Moór Lajos.

Fehér Bernadett 11. A bejutott a II. fordulóba, tanára: Korompay Bálint.

Olasz

Sümeghy Claudia 12. B OKTV olasz 10. hely,
Szász Dorottya 12. B OKTV olasz 12. hely,
Zsarnóczai Anna 11. B OKTV olasz 15. hely,
tanáruk: Hegedűs Anna.

Matematika

Matematika Határok Nélkül nemzetközi verseny:
9. C osztály 6. hely, tanárai: Zalán Péterné és Forián Szabó Péterné.

Zrínyi Ilona Országos Matematika Verseny
Kovács Ádám 9. B 20. hely, tanára: Rábl Erzsébet.

KÖMAL országos levelező verseny:
Gábor Attila 11. A: a C- jelű gyakorlatok 30. helyezés, tanára: Solti Judit.

Kovács Veronika 10. C: a C- jelű gyakorlatok 34. helyezés, tanára: Fodor Csaba.

Fizika

Gábor Attila 11. A fizika OKTV 8. helyezés, tanáraik: Gombosné Hegedűs Andrea és Fodor Csaba.

A fizika OKTV II. fordulójába jutottak: Szabó Tamás 11. B, Szepesváry László 11. B, tanáraik: Gombosné Hegedűs Andrea és Horváth Pálné.

Kulin György Csillagászati Emlékverseny Smitola Péter 11. B, Szabó Tamás 11. B, Szepesváry László 11. B osztályos tanulók csapatversenyben a 15. helyezés, tanáruk: Horváth Pálné.

Öveges József Fizika Emlékverseny összesített csapatverseny 14. hely.

Biológia

Biológia OKTV II. fordulójába jutottak: Szittya Lilian 12. A és Kozma Róbert Áron 12. B, tanáruk: Dualszky Sándorné.

Nagy Kinga és Szőke Viktória 11. A osztályos tanulók a Talentum Oktatási Stúdió egész éves

levelezési feladatmegoldó versenyén dicséretet kaptak, tanáruk: dr. Hubayné Hidegkuti Rita.

Szőke Viktória 11. A osztályos tanuló a Talentum Oktatási Stúdió egész éves internetes feladatmegoldó versenyén 1. helyezést ért el.

Kémia

Irinyi János Országos Kémia Verseny budapesti fordulójába jutott Miskolczi Sándor 9. D, tanára: Katona Andrásné.

Könyvtár

Bod Péter Könyvtárhasználati Országos Verseny nyiregyházi fordulóján Edelenyi Anna 9. B eredményes szereplésért emléklapot kapott, felkészítő könyvtárostanárr: Máténé Horgos Éva.

Ének

A Veres Pálné Gimnázium kórusa a NEERPELT-BELGIUM Európai Ifjúsági Zenei Fesztivál és Versenyen (94 kórus 25 országból): CUM LAUDE 1. hely.

Informatika

Bálint Márton az Ált. Iskolások és Középiskolások Neumann János Programtermék Versenyén az internetre alkalmazó kategóriában 1. helyezést ért el.

Fotó: Rumi Zoltán 9. A

TANULMÁNYI TÁBOR

A résztvevők kalandjai már a Déli pályaudvaron elkezdődtek: kiderült, hogy adminisztrációs hiba miatt a vonatunk nem szerepelt az induló vonatok listáján, ami kis kavarodást okozott főleg a szülők körében, de aztán előkerült. Három órát utaztunk, végül dél felé odaértünk Balatonfenyvesre.

Az első nap azzal ment el, hogy kipakoltunk, ettünk, és egy délutáni foglalkozáson vehettünk részt. A táborozók különféle csoportokra voltak osztva: ez lehetett Történelem-Egészségtan. Ebbe a csoportba volt a 7-es évfolyam besűrítve, A és B osztály egyaránt. A történelmet Hering Péter tanár úr tartotta, az egészségügyi foglalkozásokon Kiss Gabriella tanárnővel voltunk. A táborban körülbelül 70 személy tartózkodott, közülük 8-9 tanár, a „konyhatündérek”, akik feladata az étel felszolgálása volt és a GH-sok, akik figyelték a Balatonban lévőket, gondoskodtak, hogy minden szobában legyen WC papír és szappan. Különben kivételesen jó fejek voltak. (Ezt meg is mondtuk nekik.)

Hat-hét fős szobákban laktunk, amelyekben volt hűtő, hat-hét ágy, négy szék és egy asztal, valamint az illemhely zuhanyzóval egybeépítve. A nap úgy kezdődött, hogy az aktuális ébresztőbrigád berontott a hétalvók közé, s aki nem kelt fel az első szép szóra, annak ott volt a hideg zuhany. Egy kupak vízzel az illetőt jól meglocsolták, éppen ezért már 6 óra 50 perckor szinte mindenki ébren volt, hogy elkerülje eme tábori csíny. Ezután a „szuper” ébredés után az embernek volt kemény 30 perce, hogy a szobát kitararítsa, a WC-t fertőtlenítsen, a zuhanyzófülkét kimossa.

Pontban 8 órakor jött az ügyeletes csoport szobaszemlézni, élén Zsóka néniel, s alaposan átfésülve a szobát minden apró zegzugának tisztaságát könyörtelenül ellenőrizte. Fél 9-kor mentünk reggelizni. A reggeliről annyit, hogy eszméletlenül egyhangú volt. Az étlapon a reggeli szó alatt az alábbi ételek váltogatták egymást: vajjas zsömlé vagy kifli és paradicsom meg tea, zsömlé vagy kifli és lekvár és ismét tea vagy kakaó, lekváros bukta, kakaó. Így az ember két nap után tudta az egész heti menüt. Így aztán el lehet képzelni, hogy a szakácsok mennyire kitétek magukért. Ezután a „finom” és „laktató” reggeli után következtek a foglalkozások.

9 órától kezdődött az egészségügyi foglalkozás, ami kb.12-ig tartott. Fél egykor volt az ebéd, amiről szinte ugyanazt lehet elmondani, mint a reggeliről. Például, ha zöldborsó leves volt rántott hússal, akkor vacsorára biztos, hogy zöldborsó főzeléket kaptunk hússal.

Fél egytől háromig mindenki megrohamozhatta az ABC-t, hogy bevásároljon, és végre egyen valami ehetőt, vagy ping-pongozhatott, vagy kimehetett a Balatonra úszni, vízibiciklizni. Szóval volt 2 és fél óra szabadidő. Háromtól fél ötig tartott a törifoglalkozás, amelyen idén a lovagkort mutatta be nekünk Hering tanár úr. Készítettünk viaszpecsétet, írhattunk lúdtollal és tintával oklevelet. Hat óra felé következett a vacsora, amit nem részleteznék, mert már pár sorral följebb eleget írtam róla. A vacsora után mindenki elment a szobájába és megvacsorázott. Tíz óráig szabad foglalkozás volt, de a Balatonra csak nyolc óráig lehetett kimenni.

Az utolsó előtti nap tizenegy óráig fent maradhattunk, és ping-pongozhattunk, vagy éppen ki-mit csinált, csinálhatta. Az utolsó nap ki kellett síkálni a szobát, és összecsomagolni, mert indultunk hazafelé. A vonat fél hétre érkezett meg a Déli pályaudvarra.

Bálint Márton 8. A

2004 októberében az akkori 8. A és B osztály hat fős csapata az V. kerületi Önkormányzat által meghirdetett helytörténeti vetélkedőn 2. helyezést ért el. A jutalom egy hatnapos erdélyi utazás volt, amelyet az önkormányzat csakis e kis csapat részére szervezett meg 2005. szeptember 5. és 10. között. Kísérőnk és idegenvezetőnk – **Simon Zaven** külkapcsolati ügyintéző – óriási helyismerettel és remek kapcsolatokkal rendelkezik Erdélyben. Így olyan helyekre is eljuthattunk, amelyekről nem írnak az útikönyvek, és olyan emberekkel is megismerkedhettünk, akik életre szóló élményekkel ajándékoztak meg bennünket. Külön ajándéknak éreztem a csodálatos kora őszi időjárást, amely még szebbé tette számunkra Erdély természeti csodáit. Számomra a legnagyobb élmény Torockó volt, ahol Tulit Zsuzsa néni kényeztető vendég-szeretetét élvezhettük.

Köszönettel tartozunk Belváros-Lipótváros Önkormányzatának, hogy lehetővé tette számunkra ezt az utazást.

Babics Anna kísérő tanár

ERDÉLYI LÁTOGATÁSUNK

Az első nap hosszú utazással telt. Kora reggel indultunk a Polgármesteri Hivatal elől, s késő estére értünk a szálláshelyünkre, Marosfőre. Útközben megálltunk a Királyhágón, s gyönyörű fényképeket készítettünk a környező hegyekről. A következő napon a Székelyföld talán leglátogatottabb természeti ritkaságához, a Szent Anna-tóhoz mentünk. A tó mellett kis kápolna látható, amely szintén a Szent Anna nevet viseli. Az ősi búcsújáró helyet ma már nem látogatják zarándokseregek, az ideérkezők számára mégis igen nagy turisztikai látványosság. Az 1800 méter kerületű tó körbesétálása után egy kis lápot jártunk be, ahol sok érdekes, számunkra ismeretlen növényel és állattal ismerkedtünk meg.

A kisebb túra után Kézdivásárhelyre mentünk, majd a csíksomlyói templomot látogattuk meg, s hazafelé a Középcsiki-medence legnépesebb településén, Mádéfalván álltunk meg. A Siculicidium emlékmű megtekintése után érkezünk haza, Marosfőre.

A következő napokban szintén gyönyörű kirándulásokat tettünk. A legizgalmasabb talán a Gyilkos-tó volt, ahol a tóból kiálló farönköket kellett kerülnünk csónakázás közben,

vagy a Békás-szoros, ahol lélegzetelállító sziklák között baktattunk. Itt akkora az omlásveszély hogy az autóknak még dudálniuk sem szabad. Korondon az erdélyi kerámiaművészet legszebb darabjait csodálhattuk meg. Embert és autót nem kímélő úton jutottunk el második szálláshelyünkre, Torockóra.

Itt megnéztük a helytörténeti múzeumot és a kiállításon megcsodálhattuk a torockói vas kohászat remekeit, valamint a híres torockói népviseletet. A vízimalom megtekintése után még hegymászásra is volt lehetőségünk. Jártunk árvíz sújtotta területen is, ahol az árvíznek nyomát sem láttuk. Csak az itteniek elmondásaiból értesültünk a történetekről.

A természeti szépségek és nevezetességek mellett gasztronómiai ismereteinket is bővítettük. Vendéglátóink egész idő alatt az erdélyi konyha remekeivel kényeztettek bennünket.

Bár sok helyen jártunk már a világban ez a túra mindannyiunk számára felejthetetlen marad és biztos, hogy többször is vissza fogunk térni.

*Mayer Petra, Varga Vivien Nóra, Kauser Dávid, Rumi Zoltán, Hantos Gergely 9. B
A fényképeket Rumi Zoltán készítette*

TOROCKÓI PILLANATOK

Torockó. Egy hangulatos sziget Erdély szívében, a Borrévi szoros és a Kőköz meredek sziklakapuja között. Egy egyedi világ, amely sajátos kulturális és építészeti hagyatékát sziklák és erdők közé rejtőzve őrizte meg az évszázadok során. Egy magányos sziget, ahol az idő megáll – és még a nap is kétszer kel fel...

Orbán Balázs A Székelyföld leírásában így jellemezte e kis települést: *„Alig van bérczes kis bonunkban helység, mely természetrajzi, történelmi, de főleg népéleti tekintetben annyi érdekeltséget tudna költeni, mint Toroczkó; alig van hely, mely az észleltre hálásabb tért nyújtana, mint a havasoknak ezen rejtett városkája...”*

A híres regényíró Jókai Mór ekképpen örökítette meg torockói élményeit az Egy az Isten című regényében: *„Egy sziklavölgy, melybe csak egy szűk folyamparton s egy bérchasadékon át lehet eljutni. Ez a két sziklakapu a völgy természetadta erőssége. Az északi bércoldalt egy őserdő borítja, a délre néző egy óriási kopár szirttömeg, messze fehérlő sziklagerinc, melyen egész a völgy lejtőjéig egy bokor sem látszik, itt-ott tántogó odúktól megszagatva. E meztelen fehér szikla adja az egész völgynek azt a holdtájképi mélaságot. Székelykőnek hívják. Valaha vár volt rajta, romjai most is láthatók, s benne magyar alvajda lakott. Hanem a kopár hegy lejtőjén aztán elkezdődnek, mint egy római színpör egymásra emelt sorozatai, a szántóföldek. Minden egyes lépcső megannyi karzat, ahol emberkéz földet teremtett a sziklából, s kényszeríté a bércfalat századról századra hátrálni előtte, és helyet adni az ő ekevasának. Ezek a lépcsők az ott épült városnak a századait számlálják. Mert a kráter fenekén egy város áll, és abban a világ legboldogabb népe lakik. És gyönyörű nép!”*

Torockó festői környezete, népi építésze-
te és színes népviselete a képzőművészek ér-
deklődését is felkeltette. Így többek között
Vass Albert és Dóczyne Berde Amál festőmű-
vészek – mindketten a Nagybányai Festőis-
kola tanítványai – évtizedeken keresztül szen-
vedélyesen festik Torockót, olaj és akvarell
képeken örökítve meg a völgy hangulatát és
népviseletét.

Torockó – Az Europa Nostra-díjas falu

A Székelykő és az Ordaskő sziklavonulatának
völgyében, Tordától mindössze 20 kilométer-
re fekszik a legszebbnek tartott erdélyi tele-
pülés, Torockó. A falu történelmét évszázad-
okon keresztül a vasbányászat és a vasműves-
ség határozta meg, a bányaváros hosszú ideig
az erdélyi vasművesség központja volt. Az
1870-es tűzvész után újjáépült, jellegzetes, „fe-
hér házaival” ma valóságos élő skanzenre em-
lékezteti a látogatót. A falu fölé tornyosuló szik-
la, a Székelykő jellegzetes formája miatt Toroc-
kón kétszer kel fel a nap, ahogy ezt Jókai Mór
is megírta.

A falu ékességei az egyedi és egységes épít-
észet, a festett bútorok, a pompás torockói népv-
iselet, a vasműves korból fennmaradt eszkö-
zök, az unitárius templom, a vízimalom, a Népv-
művészeti Múzeum, valamint a helyi népvise-
letet bemutató Ida néni magánmúzeuma.

Torockó páratlan kirándulási lehetőségeket
kínál:

- gyalogtúrák a Székelykőre vagy a közeli
vasbányákhoz,
- kirándulás a Tordai Hasadékhoz,
- kirándulás a szolcsvai „Búvópatakhoz”,
- kirándulás a „Remetei Szoroshoz”,
- érdemes ellátogatni Tordára, Nagyenyedre
vagy Gyulafehérvárra is.

A vidék kiválóan alkalmas siklóernyőzésre
és sziklamászásra.

Aki Torockóra látogat, jobb, ha nem bízza
magát a véletlenre és a változó színvonalú ma-
gánszállásokra, hanem felveszi a kapcsolatot a
Gyopár** Panzió és Kempinggel, amely térsé-
gében egyedülállóan jó minőségű szolgáltatá-
sokat nyújt.

ÖTVENHAT

„Tudja meg mindenki az országban, hogy a lefolyt harc nem forradalom volt, hanem szabadságharc. 1945-től egy vesztes, számunkra céltalan háború után erőszakkal épült ki az itteni rendszer, amelynek örökösei most a megtagadás, megvetés, undor és elítélés izzó bélyegeit sütik annak minden porcikájára.”

Mindszenty József bíboros, 1956. november 3.

1956-os szabadságharcunkat bemutató „sorozatunk” harmadik részében – miután tavalyelőtt a forradalom történetét és erkölcsi üzenetét taglaltuk, tavaly a Corvin-köz parancsnokának, Pongrácz Gergelynek az emlékiratából idéztünk, hiteles képet próbálván adni egy-két helyzetről, eseményről – az idén az irodalom segítségével szeretnénk közelebb hozni a témát az olvasókhoz három korabeli vers révén.

Mindezt a teljesség igénye nélkül, de azzal a vágygal és kívánsággal, hogy sikerül egyre jobban megértetni: a forradalomnak máig zengő üzenete van, amely kivétel nélkül mindnyájunkhoz szól ugyan, de igazsága kicsavarhatatlan és örök, nem pedig egyéni- vagy klikk-érdekek kiszolgálója, s méltatlan hozzá a folyamatos, érdekhajhászó hamisítás-sorozat, amelyet máig is kénytelen elszenvedni mártír nagyapáink dicső emléke. Fontos lenne meglátni a történeti és erkölcsi igazságot, még ha a hazugságok köde nem szűnik is sűrűsödni.

Ami pedig a nézőpontokat illeti: szép dolog a sokszínűség, de mielőtt elkezdenénk kutatni a nekünk legkézenfekvőbb hozzáállás után, emlékezzünk meg arról, hogy az utókor közvéleményének formálóiaként megrázó vértanúság és szenvedések sorozatának emlékezete fölött mondunk ítéletet!

Arató György 12. B

Egy korabeli verses röplap:

Te pesti srác!

Te napköziben nevelkedett apró kamasz
Te kinek élete mindössze vagy tizenöt tavasz
Belád már az ABC-vel tömték az ideológiát
A szovjet tankok vad tüzeiben
Zengted a szabadság dalát

A tankok acél záporában
Nem remegett gyenge kezed
Bátran markoltad a géppisztolyt
És szórtad rájuk a tüzet
Kicsiny szíved tán összerendezte
De lábad szaladt
Kezedből nyugodt, biztos ívben
Repült a benzines palack

Te pesti srác, Te hősök hőse!
Ontottad drága véredet
S a kivívott szent szabadságban
Megkaptad méltó béredet
Te kicsiny bajtárs, esküszünk, hogy
Megvédjük ezt a drága bért
Mert nem lehet, hogy kicsiny szíved
Hiába onta annyi vért

Te pesti srác!
Te napköziben nevelkedett apró kamasz
Te, kinek élte mindössze
Vagy tizenöt tavasz
Téged, ki most a drága élted
Hazáért úgy adtad oda:
Amíg magyar él a földön
Nem feledhetnek el soha!

Márai Sándor

Mennyből az angyal

MENNYBŐL AZ ANGYAL – MENJ SIETVE

Az üszkös, fagyos Budapestre.
Oda, ahol az orosz tankok
Között hallgatnak a harangok.
Ahol nem csillog a karácsony.
Nincsen aranydió a fákon,
Nincs más, csak fagy, didergés, éhség.
Szólj hangosan az éjszakából:
Angyal, vigyél hírt a csodáról.

Csattogtasd szaporán a szárnyad,
Repülj, suhogj, mert nagyon várnak.
Ne beszélj nekik a világról,
Ahol most gyertyafény világol,
Meleg házakban terül asztal,
A pap ékes szóval vigasztal,
Selyempapír zizeg, ajándék,
Bölcs szó fontolgat, okos szándék.
Csillagszóró villog a fákról:
Angyal, te beszélj a csodáról.

Mondd el, mert ez világ csodája:
Egy szegény nép karácsonyfája
A Csendes Éjben égni kezdett –
És sokan vetnek most keresztet.
Földrészek népe nézi, nézi,
Egyik érti, másik nem érti.
Fejük csóválják, sok ez, soknak.
Imádkoznak vagy iszonyodnak,
Mert más lóg a fán, nem cukorkák:
Népek Krisztusa, Magyarország.

És elmegy sok ember előtte:
A Katona, ki szíven döfte,
A Farizeus, ki eladta,
Aki háromszor megtagadta.
Vele mártott kezet a tálba,
Harminc ezüstpénzért kínálta
S amíg gyalázta, verte, szidta:
Testét ette és vérét itta –
Most áll és bámul a sok ember,
De szólni Hozzá senki nem mer.

Mert Ő sem szól már, nem is vádol,
Néz, mint Krisztus a keresztfáról.
Különös ez a karácsonyfa,
Ördög hozta, vagy Angyal hozta –
Kik köntösére kockát vetnek,
Nem tudják, mit is cselekesznek,
Csak orrontják, nyíznak, gyanítják
Ennek az éjszakának a titkát,
Mert ez nagyon furcsa karácsony:
A magyar nép lóg most a fákon.

És a világ beszél csodáról,
Papok papolnak bátorságról.
Az államférfi parentálja,
Megáldja a szentséges pápa.
És minden rendű népek, rendek
Kérdik, hogy ez mivégre kellett.
Mért nem pusztult ki, ahogy kérték?
Mért nem várta csendben a végét?
Miért, hogy meghasadt az égbolt,
Mert egy nép azt mondta: „Elég volt.”

Nem érti ezt az a sok ember,
Mi áradt itt meg, mint a tenger?
Miért remegtek világrendek?
Egy nép kiáltott. Aztán csend lett.
De most sokan kérdik: mi történt?
Ki tett itt csontból, húsból törvényt?
És kérdik, egyre többen kérdik,
Hebegve, mert végképp nem értik –
Ők, akik örökségbe kapták -:
Ilyen nagy dolog a Szabadság?

Angyal, vidd meg a hírt az égből,
Mindig új élet lesz a vérből.
Találkoztak ők már néhányszor
– A költő, a számár, s a pásztor –
Az alomban, a jászol mellett,
Ha az Élet elevent ellett,
A Csodát most is ők vigyázzák,
Leheletükkel állnak strázsát,
Mert Csillag ég, hasad a hajnal,
Mondd meg nekik, –
mennyből az angyal

New York, 1956.

Benjámín László

Elesettek

Láncotalpakon, egyenruhában jött a HALÁL
értetek.
Szerelem, munka, remény, jó és rossz töletek
már elvételtek.
De már emléketektől is veszik el a becsületet.

Élők és holtak: fosztogatónak Titeket gyaláz, aki
Ezt a szomorú országot utolsó kincsétől akarja
megfosztani.
Hát jöjjön a láncotalpas Hatalom! Szívünket
fossa ki!

Ágyuszó, könnyüzene bucsuztatja az elesetteket,
nem sirás.
Mi lesz velünk? Már csak a sirban a szabadulás?
Nincs felelet. Csak a vér van, a gyász.

„RÁCSOK KÖZÖTT ROMÁNIÁBAN”

Az alábbi idézet **Bartis Ferenc**: *Rácsok között Romániában* című művéből való, amelyben ötven évvel ezelőtti fegyházi borzalmait meséli el. Bartis Ferencet öntudatos műveltsége és magyarsága miatt a romániai titkosszolgálat többször hurcolta börtönbe s kínoztta meg embertelenül egészen gimnazista korától fogva. Gimnazista korában irodalmi olvasókört alapított és értelmiségi „szervezkedést folytatott”, így figyelt föl rá, mint „a román állam ellenségére” a hírhedt Securitate. Szenvedése azonban nemcsak a vele, hanem az egész erdélyi magyarsággal szemben alkalmazott kommunista terror hiteles története és jelképe. A könyv 1988-ban jelent meg a Kapu Könyvek c. sorozatban.

„...Adler ekkor kinyilatkozta, hogy ő nem ver, vannak más módszerei. Megnyomott az asztalán egy gombfélét. Bejött két muki. Ennyit mondott neki: tegyétek be a szekrénybe! Ez valóban egy szekrény volt. Belülről hatalmas tüskéjű szűrős dróttal beszőve minden oldala, és az ajtaja is. A katona figyelmeztetett, hogy nemcsak a tüskék szűrnak, de ha hozzáérek a dróthálóhoz, akkor megráz az áram. Olyan szűk volt a szekrény, hogy csak vigyázállásban állhattam. Teltek a percek, az órák. Már éreztem, hogy nem bírom. Csurgott rólam a verejték. Véletlenül hozzá ért a könyököm a háléhoz... Úgy megrázott, hogy a szemem is fölakadt...

Szerencsére előzetesen áttanulmányoztam Románia Büntetőtörvénykönyvét... tudtam tehát, hogy amennyiben könnyelműen elismer-

ném a vádakat, az összeesküvés alapján ki is végezhetnek, ugyanakkor letartóztatják az irodalmi kör több mint 300 tagját, így nincs más kiút, mint elviselni a kínvallatásokat.”

„Levetkőztettek. Cipőfűzőt, nadrágszíjat stb. elvettek. Bedugtak egy cellába. Napokon át senki se jött felém... (*már a kiballgatáson*) Arra kértem őket, legyen nyílt a tárgyalásom, hivatalból ne rendeljenek ki ügyvédet, magam fogok védekezni. Aztán föltem nekik a kérdést: ha ők, mármint a Securitate tudta, hogy én milyen bűncselekményeket követtem el, miért nem akadályozott meg idejében azok véghezvitelében? Vajon, ha nekik van igazuk az én bűnösségemmel kapcsolatban, ők nem követtek el bizonyos mulasztásokat? Hogyha a népet védik ők, akkor miért nincs lehetőség arra, hogy nyíltszínű vitát szervezzünk éppen a tömegek részvételével? Vagy olyannyira labilis az ország politikai helyzete, hogy nem bírja el a nyílt vitát? Nem nevetséges azzal indokolni egy diák exmatrikulálását (*kirúgták az iskolából*), hogy „így követeli meg a nemzetközi helyzet alakulása”? ... Erre összenéztek. Csend volt... Végül megszólalt Breiner, és azt mondta, hogy az én válaszaim után engedélyezik, hogy az ellenem szóló vádakat olvassam el.”

(FOLYTATJUK)

„COLLABORATOIRES VERITATIS”

Az Igazság munkatársai – ezzel a címmel (egyébként XVI. Benedek pápa jelmondata) a DÁTUM-rovaton belül alrovatot indítunk, amelyben neves vagy kevésbé ismert, de mártírsorsú hősökről emlékezünk meg röviden egy-egy évforduló kapcsán. Első alkalommal Márton Áron előtt rójuk le kegyeletünket.

„AZ IGAZSÁG VÉDELMEBEN ÉS A SZERETET SZOLGÁLATÁBAN AZ ÜLDÖZTETÉS ÉS A BÖRTÖN NEM SZÉGYEN, HANEM DICSŐSÉG!”

Márton Áron erdélyi püspök halálának 25. évfordulójára

Negyed évszázad egy egész emberöltő, nem kevés idő. Szeptember 29-én éppen ennyi ideje, hogy Márton Áron püspök Gyulafehérváron visszaadta lelkét teremtő Istenének. A 84 éves főpap ekkor 41 éve volt már hívei főpásztora, de ennek az időnek csak kisebb részét tölthette nyája körében, nagyobb részt ugyanis börtönben és házi őrizetben tartotta a román állam.

Márton Áron csíkszentdomokosi székely földművesek gyermekeként jött a világra, s hatalmas, lobogó tűzű fáklyaként, a hit és az emberi jogok hőslékű védőjeként, az elnyomott erdélyi magyarság lelki vezéréként távozott belőle. 84 küzdelmes esztendeje alatt megtapasztalta a nyomort, a félelmetes emberi kegyetlenséget, a pusztítást és a széthúzás romboló erejét is, s noha lett volna oka rá, hogy féljen és visszahúzódjék, soha sem hátrált meg.

1924-ben szentelték pappá, négy évvel a trianoni diktátum érvénybelépése után. A megalázott és gyötrődő erdélyi magyarságnak nagy szüksége volt akkor is lelkes és lendületes szellemi vezetőkre, s Márton Áron ilyen embernek bizonyult. Határozottan föllépett közössége szellemi függetlenségének érdekében akár az állammal szemben is, s nem habozott együttműködni a nem katolikus erdélyi felekezetek népevel a közös jólét megteremtése érdekében. Lelkesítő hittanórái és prédikációi, a magyarság védelmében írott cikkei s később újsága nagy tekintélyt és még nagyobb szeretetet szereztek neki nemcsak katolikus hívei körében, de minden jóérezsű embernél. A magyar oktatás védelmében (a román állam el akarta venni a magyar iskolák nagy részét) lapot indított,

amely teret biztosított fiatal tehetségek megnyilvánulásának is.

Nem volt tehát meglepő, hogy 1939-ben a pápa őt nevezte ki a megüresedett püspöki székbe. Erdély népe kitörő örömmel fogadta az új püspököt, az őt felekezetre megoszló magyarság együtt ünnepelte Márton Áront Gyulafehérváron, a Szent István alapította püspöki székhelyen. 1940-ben Erdély északi része és a Székelyföld visszakerült Magyarországhoz, de a déli rész, így Gyulafehérvár is idegen kézen maradt. Márton Áron nem hagyta el nehezebb sorsban maradt híveit, s nem ment át a visszatartott részekre.

Noha igyekezett távol tartani magát a politikától, 1944-ben a papszentelés alkalmával föl emelte szavát a zsidóság deportálása ellen, s elítélte az embertelen rendszert. „*Aki felebarátja ellen vét, veszélyezteti a kereszténység kétezer éves munkájának nagy eredményét, az emberek testvériségének gondolatát. Népiünknek nem tulajdonsága az ellenségeskedés. Újabban is megható tanújelét adta, hogy bajbajutott embereket – ha más népfiai is azok – mennyi megértéssel, szeretettel és segítőkészséggel tud fölkarolni, s a legnagyobb áldozatokat mindig ő hozza...*” Következetes háborúellenességével és emberszeretetével példát állított hívei elé. A várható összeomlás tudatában körlevélben figyelmeztette papjait arra az esetre, ha Magyarország ismét a trianoni határok közé szorulna vissza.

Az 1945-öt követő kommunista és magyarellenes rendszer ellen teljes mellszélességgel kiállt, s keményen ellenállt minden jogtalan vagy

igazságtalan intézkedésnek. 1949-ben bírósági tárgyalásra rendelték Bukarestbe, de útközben letartóztatták, s a nagyszebeni börtönbe zárták, majd két évig nem láthatták hívei: a hatóságok börtönről börtönre hurcolva nyomorgatták.

1951-ben a bukaresti bíróság hazaárulás címén életfogytiglani börtönre ítélte. Megtörni azonban nem bírták, bár vélhetően többször is megkínózták vagy megverték. Börtönéveit később így foglalta össze: *„Jóságában az Isten elvitt szeretetének iskolájába, a börtönbe, hogy ott megtanítsan igazán szeretni minden embert, egyik vagy a másik nemzethez való tartozásától, vallási hovatartozásától függetlenül.”* A hatóságoknak többet használt volna, ha sikerül együttműködésre bírniuk, s cserébe visszaadják szabadságát. Ő azonban semmiféle kompromisszumra sem volt hajlandó. Végül kénytelenek voltak kiengedni, s 1955-ben újra egyházmegyéje élére állt.

Kiszabadulása után sem működött együtt a kommunista rendszerrel: éppúgy kiállt ellene a templomban és az emberek között is, akár régen. Emiatt nem kerülhette el a második fogságot sem. Ezúttal már nem csukták börtönbe, de házi őrizetben tartották az idősödő püspököt. Elvették személyi igazolványát, s lakhelyéről egyetlen helyre távozhathott csak: ez székesegyháza volt. Híveit nem látogathatta, cserébe viszont ők jártak hozzá. Minden vasárnap más és más közösség tagjai tisztelegtek előtte, így tartották kölcsönösen egymásban a reménység lelkét: nyáj és pásztor.

Tíz év házi fogság nagy idő volt, s a püspök sem lett fiatalabb. A kényelmetlen körülmények, a bánásmód, s egyáltalán: minden apró részlet megtörésére volt kifundálva. Rendíthetlensége azonban végig megmaradt. *„Isten törvényeiben és az egyház ügyeiben alkudozást nem ismerek.”* – mondta, amikor paktumot ajánlottak neki.

1967-ben, 71 éves korában fölmentették a házi őrizet béklyóiból, s ismét kitergegethette sasszárnyait védtelen népe védelmére. Egészsége azonban fokozatosan gyöngült, s egyre csökkent teljesítő képessége is. Többször kérte nyugállományba helyezését a pápától, ezt azon-

ban a szentatya a súlyos erdélyi helyzetre való tekintettel nem fogadta el. Végül VI. Pál 1980. április 2-n fölmentette a püspöki szolgálat alól. Pár hónappal később, székesegyházának ünnepén, szeptember 29-n (Szent Mihály arkan-gyal napja) halt meg, 84 esztendő s korában Erdély hős pásztor.

A gyászba borult „Tündérországot” mindig derűt és nyugalmat árasztó kedves tekintete már fönről, a szentek közül szemléli s vigyázza népének hite szerint, mert Áron püspököt már életében szentnek tartották. Boldoggá avatási eljárása pedig folyamatban van, s hamarosan le is zárul.

Erdély és ezzel együtt Magyarország háború- és pusztítások verte földjén a csüggedő népnek máig is reményt és célt adnak örökkön ható szavai:

„Nekünk szerepünk van ebben a világban. Nem is szerepünk, hanem hivatásunk. Vihar-nak kitett aprócska lángok vagyunk, bitűnkkel mégis a szeretet melegét őrizzük. Halvány hóvirágok vagyunk, de a téli faggal küzdve mégis a tavaszt jelezzük. Arra vagyunk hivatva, hogy hitűnkkel visszabozzuk Istent a hitetlen világba.”

Arató György 12. B

Tantalosz

Révbe értél:

A kelyhek, miket ajkad érint, mind kiürülnek,
A nők, kiket ölelsz, ködbe vegyülnek,
Álmokat már mákony se ad,
S nincs érc, mi elvágná szenvedésid láncát.
Nyomodban jár, ki megcukroz minden pocsolját.

A Felejtés zsilipkapui

Ha a Felejtés zsilipkapui megnyitvatnak,
Új madaraknak ad életet a Végtelen...

The flood-gates of Oblivion

When the flood-gates of Oblivion are open,
Infinity gives birth to another birds...

Füldőkádámhoz

Csontkriptámban faltól-falig ropja az Ihlet a
Képlettek,
Míg valahol a sarokban baljós húrokon futnak
Halálhideg hóujjak,
Körmeik alatt piszkos, s kivérzett eónok.

NullBallada

Annyira félttem, hogy nem érzek semmit
Akárcsak régen
Kis csomó, gyanakvásból, a félsz méhében
megtapadtam
Végleg
Lappangva álmodtam kuporgást egy más állá-
potban
Maradtam letéptelen éltem itt benn

Utoljára tágult és rángatott minden
Épp az ablakban ültem
Derékig kihajolva a világból már nem beszéltem

Az ostromgyűrű immár bezárult körülöttem
Nem fog többé kézen aki vezet
A háború szül majd meg

Indulok egy percre minden vagyok
Eltévedt gyermekeinket látom

Útbaigazítja kiloccsant magzatainkat, még a szü-
letendőt is

Csírájában folytatja meg:

– Halál, ez nem az én kezem!

Működik, akár egy terméketlen önképzőkör,
vízvásztóként,

A gyengét higítja, az igazat kicsapja:

– Halál, ez nem az én lelkem!

Új vakság

Nincs zene mi ne untatna

Nincs meditáció mi ne rajzolna ölelkezést
Lucifer törött csörgőjének atommagjaiért

Hasító télhomályban elítéltek versenyeznek
Kik kibírták féllábon a Kárhozatig és vissza hogy
ugróiskolát játszhassanak

Álmaim tyúkszaros termeiben kísértve
Asztalt bontunk és álomportól nyári betonon
ágak árnyékát látjuk ott

Vizes talpammal odaírom, hogy TÚLVILÁGI
ÉLET

ESŐLÉLEK

FŐNIXVÁGY

A bírácoknak hagyjátok meg:

Törjék le szárnyaimat,

Ha elmennék innen...!

Sipos Anna 10. A

INTERJÚ

Réger Monika tanárnővel

Idei első számunk tanárinterjúját iskolánk híres énektanárával, Réger tanárnővel készítettük. A Réger tanárnő által vezetett kórusok sok-sok díj – köztük nemzetköziek is – birtokosai, rendszeresen megnyernek minden rangosabb versenyt, és nem egyszer szerepeltek már nagy sikerrel külföldön is.

Réger tanárnőt először tanulóiveiről kérdeztük. Zenekedvelő családból származván már kiskora óta zongorázik.

– Az összes létező kórus tagja voltam. – hangzik magától Monika nénitől.

Ő is a Veres Pálnéba járt, s bár mindig is szeretette az éneket (tanára Ugrin Gábor volt, az ő híres kórusában is énekelt), 11-es koráig (akkor III. osztály) orvosi pályára készült. Ekkor azonban meggondolta magát: zenész akar lenni. 1994-ben visszatért az iskolába – immár tanárként.

– *Miért éppen a Veres Pálnéba jött, szándékosan ezt választotta, vissza akart ide térni?*

– Véletlen lehetőség volt a számomra. Énektanárt kerestek, és jelentkeztem az állásra.

Rögtön '95-ben megnyerte az iskola általa főkészített kórusával a minősítő hangversenyt, amit azóta is minden második évben megnyer-

nek a kórusal (a versenyt két évente rendezik meg ugyanis). Első itteni nagy sikere után az országos kórusversenyen harmadik helyezést ért el a kórusal. Legemlékezetesebb versenye a neerpelti volt, kórusával ezt is megnyerte. Ezt a Nemzetközi Ifjúsági Versenyt ráadásul *cum laude* minősítéssel teljesítették.

– *Ki a legkedvesebb tanítványa?*

– (rövid gondolkodás után) Sebestyén Pál. Ő tagja az Amadeus Kórusnak (az elballagott Veres Pálnésok kórusa). Már elvégezte a Műszaki Egyetemet, és most a Zeneakadémiára jár.

Végezetül megtudtuk Monika nénitől, hogy kedvenc zenei műve a H-moll mise Bachtól. Ezt bármikor képes meghallgatni.

Görög András, Spekker Tamás és Bálint Márton 8. A

HUMOR

Száguldó szerelem

A fiú a legújabb metáلكék csodájában tempósan haladt az úton. Érezte, hogy késésben van. A kerekek szinte falták az aszfaltot. A következő kanyarnál egy kis piros kocsit ért mellé. Egy lány ült benne. A fiú teljesen elfelejtette sietségének okát, és csak a lányra figyelt. A két kocsit egymás mellett haladt tovább, szinte versenyeztek egymással. Egyre jobban élvezték a helyzetet. A kék kocsit olyan közel került a másikhoz, hogy kerekeik majdnem összeértek. A sebesség, ha lehet, csak még jobban fokozódott. A lány sejtelmesen mosolygott, míg a fiú lopva oldalra pillantott rá. De egyik kocsit sem lassított. Csak száguldottak tovább egymás mellett.

Göröngyös útszakaszra értek, de ez sem mérsékelte iramukat. Egyszer csak a lány a nyaktörő sebesség ellenére kinyújtotta a karját a fiú felé, mintha meg akarná érinteni. A fiú elkaptaróla a tekintetét, és csak az előtte lévő útra figyelt. A kocsik közben megállás nélkül gurultak tovább. A fiú, úgy tűnt, meggondolta magát, és oldalra fordulva hevesen integetni kezdett. A lány hangosan felkacagott. Mindketten érezték, hogy itt valami elkezdődött. A sebesség mámora különleges közelségbe hozta őket egymáshoz. A két kocsit egy pillanatra megállt. A fiú egy női hangot hallott a feje fölül.

– Gyere kicsim, siessünk haza! Búcsúzz el ettől a szép kislánytól. Ideje már, hogy tisztába tegyelek.

A metáلكék babakocsit elfordult és gyors iramban otthagytá a lányt. A fiú hangos zokogása, amellyel első igaz szerelmét siratta, betöltötte az egész ligetet...

Használati utasítások

Csomagolt tűzifán: Figyelem! Tűzveszélyes!
 Hajszáritón: Alvás közben ne használja!
 Babakocsin: Figyelem! Összecsukás előtt távolítsa el belőle a gyereket!
 Személygépkocsi használati útmutatója: A visszapillantó tükörben látottak Ön mögött vannak!
 Gyermek Superman-jelmez dobozán: Az ember alapvetően nem tud repülni. Ezt a tényt a jelmez viselete nem befolyásolja!
 Vasalón: Ne vasalja a ruhát saját testén!
 Dobozos Tesco süti – a doboz alján: Ne fordítsa fel! (Jókor szólsz!)

A német nyelvet igazán könnyű elsajátítani!

Aki tanult latinul, és hozzászólt a ragozásokhoz, könnyen elsajátíthatja a nyelvet. Az első órán a tanár rögtön az elején elkezd magyarázni.

– Der, des, dem, den, die... És utána... csak így tovább. Pofonegyszerű! Hogy tisztán lássuk, vegyünk egy egyszerű példát. Először is fogunk egy német könyvet, e csodálatos dortmundi kiadású, textilkötéses darabot, ami a hottentották (németül Hottentotten) szokásait tárgyalja.

Megtudhatjuk, hogy a kengurukat (Beutelratten) elfogják és bezárják őket olyan ketrecekbe (Kotter), amelyeket ponyva (Lattengitter) fed,

hogy megvédjék őket az időjárás viszontagságaitól. Egy ilyen ketrecnek az a neve, hogy ponyvával lefedett ketrec (Lattengitterkotter), és amikor a kenguru is benne van, azt úgy hívják, hogy Lattengitterkotterbeutelratten, azaz kenguru a ponyvával fedett ketrecekben.

Egy szép napon a hottentották elfogtak egy gyilkost (Attentäter), azzal a váddal, hogy megölt egy anyukát (Mutter), aki ráadásul hottentotta volt (Hottentottenmutter), és akinek a fia buta és dadogós volt (stottertrottel). Ezt az anyukát németül úgy hívják, hogy Hottentottenstottertrottelmutter, a gyilkosa pedig a Hottentottenstottertrottelmutterattentäter. El is fogta őt a rendőrség, és becsukták egy kenguruketrecekbe (Beutelrattenlattengitterkotter), de a fogoly sajnálatos módon megszökött. Amint ezt észrevették, el is kezdték felkutatni és hamarosan rohant is a becsületes megtaláló (egy hottentotta katona), hogy ezt ordítva közölje főnökével:

– Elfogtam a gyilkost! (Attentäter)
 – A Lattengitterkotterbeutelrattenattentäter-t! – válaszolja a katona.
 – Hogyhogy a gyilkost, akit a kenguruketrecekbe zártunk?

Hát – válaszolja egy kicsit nehézkesen – a Hottentottenstottertrottelmutterattentäter-t.

– Óh, a fene, mondhattad volna az elején, hogy elfogad a Hottentottenstottertrottelmutterlattengitterkotterbeutelrattenattentäter-t!

Amint az szabad szemmel is jól látható, a német nyelv igazán egyszerű...

Rácz Adrienn 11. C

PESTI BROADWAY FESZTIVÁL

Zene és tánc. Ezen alapult (szeptember 23–24-én) a Budapesti Operettszínház évadköszöntő szabadtéri programsorozata. Volt operettgála, musicalgála, koncertek és sok-sok meglepetés.

23-án, pénteken az operetté volt a főszerep. A produkciókat még élvezhetőbbé tették a csodálatos ruhák. A művészeket a habos-babos ruháskáktól az elegáns szmokingokig mindenféle öltözetben láthattuk. A színház nagy sikerű operettjeiből felcsendültek a jól ismert, kedvelt „slágerek”, mint pl. a Lili bárónőből a ciga-

retta-kettős, a Csárdáskirálynőből a Te rongyos élet stb. Ezeket olyan nagyszerű színészek előadásában nézhettük, hallgathattuk végig, mint Szinetár Dóra, Dolhai Attila, Janza Kata, Mészáros Árpád Zsolt, Polyák Lilla, Homonnay Zsolt, Siménfalvy Ágota és Csengeri Ottilia. Ezt a napot a Dr. Bőregér című operettpremier előadása zárta, melyet a színház mögött felállított vetítőn is megnézhattunk.

Szombaton, aki a színpadhoz közel akart magának helyet szerezni, annak célszerű volt már kora délelőtt odamennie. Délelőtt Lakner Bácsi Gyermekszínházából érkező fiatalok foglalták el a színpadot; s a végén nem kis tapsot kaptak!

A szünet után jöttek a „Musicalcsikók”, a színház legifjabb generációja. Az ő előadásukban a Rómeó és Júlia című musicalből hallhattunk néhány számot. Ezután következtek az Operett Angyalai: Janza Kata, Szinetár Dóra, Siménfalvy Ágota és Kékkovács Mara. Az Operettszínház négy csinos színésznője fantasztikus produkciójával lenyűgözte a közönséget.

A nap fő eseménye, amire a többség várt, az csak most következett: a „Musical extrém” és a Broadway Fesztivál Musical Gála, olyan kiváló művészekkel, mint Szinetár Dóra, Bereczki Zoli, Dolhai Attila, Janza Kata, Szabó P. Szilveszter, Náray Erika, Homonnay Zsolt, Polyák Lilla, Siménfalvy Ágota és Kékkovács Mara. Volt minden, ami musical. A Rómeó és Júliától kezdve a Mozart!-ig minden!

Ezt Követte a Broadway Fesztivál Operett Gála: Kerényi Miklós Máté, Kalocsai Zsuzsa, Fishl Mónika, Oszvald Marika, Nyári Zoltán, Peller Károly, Lehoczky Zsuzsa, Mednyánszky Ági, Jantyk Csaba és Szendy Szilvi közreműködésével.

A szombati napot Huszka Jenő: Lili bárónője zárta. Ezt a darabot is megnézhattuk a kivetítőn. Ezzel véget ért a kétnapos programsorozat, ami idén rendeztek meg másodsor. Egy biztos, jövőre is ott leszek...

Debreczeni Adrienn 9. B

A

U

L

A

Szerkesztő tanár: Babics Anna
Szerkesztőbizottság: Arató György 12. B
Görög András 8. A
Szabó Tamás 12. B
Rácz Adrienn 11. C
Címlapfotó: Rumi Zoltán 9. B
A kiadásért felelős: Oporné Fodor Mária igazgató
Az újság megjelenését támogatta a Veres Pálné Gimnázium Iskolánkért Alapítvány
Tervezés, előkészítés: Ciceró Kft.
Nyomás: Közép-Kelet Kft.